

MAYINLA OYNAYAN ÇOCUKLAR

Savaş sebebiyle mayın tarlaları içinde büyüme, geçimini bölgedeki mayınları toplayıp satarak sürdürmek nasıl bir yaşam tarzıdır? Bilen var mı? Orta doğu çocuklarının, daha doğrusu hüzün çocuklarının yaşam tarzı savaş oldu. Şimdi buna yeni çocuklar, Halepli çocuklar da dâhil oldular. Bu ıstırapı, bu çaresizliği, bu can yakan çileyi bilmek mümkün mü? Bu çocukların çektiği sıkıntıyı anlamak mümkün mü? O çocukların bedenleri gibi hayatları da paramparça edilmiş durumda. Hayatları, bedenleri, aileleri, duyguları, gelecekleri hayata dair ne varsa her şeyleri paramparça edilmiş bu yüreklerin duygusu nasıl bir duygudur? Bunu anlayabiliyor muyuz? Oysaki bu çocuklar bizden çok uzakta değiller. Hemen yanı başımızda yaşıyorlar. Tüm acıların, savaşların, dramatik olayların, sürgünlerin, ölümlerin, katliamların, ihanetlerin, ölmüş hayallerin, kaybolmuş geleceklerin, en katmerli hüzünlerin, ellerinden alınmış hayatların merkez üssü olan Ortadoğu'da yaşıyor bu çocuklar. Yani bizim coğrafyamızda meydana geliyor bu olaylar. Bizim memleketimizde, bizim yüreğimizde cereyan ediyor bu olaylar. Bizim evimizin içinde, can evimizde, yüreğimizde esiyor bu kasırgalar.

Sözü değil eylemi yükseltmek gerekir. Gök gürültüsünde değil ağacın dibine inen suda hayat vardır. Ağacın köküne, en dibine inip damarlarına, dallarına giren sudur yaprakları yeşerten şey. Olayı yaşamadan onu anlamak mümkün değil. Zulmün kaynağına inmeden zalimi durdurmak mümkün değil. Zalimin karşısına dikilmeden zulmünü bitirmek mümkün değil. Zalimin karşısına dikilmek içinse sağlam bir iman ve cesaret dolu bir yürek gerekir. Bu sağlam iman ve cesaret dolu yürek ise bizim kendi ruhumuzda bulunmaktadır. Belki de ruhumuzu kaybetmek üzere olduğumuz için cesaretimizi ve imanımızı da kaybedilmiş bulunuyoruz. Kayıtlı zulümlerin failleri, daha doğrusu faili malum cinayetlerin failleri yanı başımızda bazen de içimizde dolaşıp duruyorlar. İşte bundan dolayı da her gün bin bir türlü zulüm ve katliamlarla karşı karşıya kalıyoruz.

İçimizi yakan bu ateşi tutuşturanlar ne kadar suçluysa; tepkisiz duran, hatta birbiriyle uğraşan bizler de o kadar suçluyuz. Tam da Siyonizm'in ve savaş aktörlerinin istediği kıvama gelmiş bulunuyoruz.

En büyük operasyonsa bilinçaltına yapılmaktadır. Düşmana yardım etti, aynı safta yer aldı diye birbirimize saldırmanın nedeni budur. Orta doğunun mazlum halkları olarak aklımızı kullanıp düşmana karşı, zulme ve haksızlığa karşı birleşmediğimiz, tek yürek olmadığımız sürece suçlu biziz. Aklımızı kullanmadığımız sürece başımıza daha çok olaylar gelecektir. Allah cc, pisliği aklını kullanmayanların üzerine bırakır.(Yunus Süresi-100) Aklımızı kullanmadığımız sürece daha çok felaketler bizi sarsıp bin bir türlü dertlere, kederlere ve akıl tutulmalarına maruz kalacağımız bellidir. Allah aklımızı başımıza toplamayı nasip etsin.